

Oběti pro svobodu svědomí: 2. Otto Schimek 1944

Otto Schimek byl odsouzen k smrti za to, že odmítl zastřelit polské civilisty. Seznamte se s příběhem německého vojáka, který zůstal až do konce věrný Pánu.

Otto Schimek

Otto Schimek

Hned po válce vyprávělo místní obyvatelstvo z okolí obce Pilzna v Polsku příběh mladého vojáka Wehrmachtu, který se odmítl účastnit popravu Poláků odsouzených k zastřelení. Německý voják Otto Schimek si byl vědom, že pokud se nebude řídit rozkazem, přijde o život.

Když Němci překročili 1. září 1939 polské hranice, obrátil se život lidí, kteří jim přišli do cesty, vzhůru nohama. Mnoho měst bylo bombardováno, majetky jejich obyvatel byly zničeny a tisíce lidí byly zraněny nebo zabity. Jednotky Wehrmachtu rychle postupovaly do polské země, vraždily, pálily a šířily teror. Během této doby bylo spáleno 434 polských vesnic a zemřelo asi 20 000 polských občanů. Po kapitulaci polského státu a odchodu vlády do emigrace se zločiny proti civilnímu obyvatelstvu stále nezastavily a Němci se jich podle Hitlerových příkazů pravidelně dopouštěli, zastrášovali polské obyvatelstvo a jednali ve jménu rozšiřování životního prostoru Německa.

Rodina Otto Schimka

V únoru 1943, uprostřed války, byl do armády povolán 17letý Rakušan Otto Schimek. Narodil se 5. května 1925 ve Vídni jako třinácté a nejmladší dítě v chudé, věřící rodině. Od 11 let vyrůstal ve vídeňské dělnické čtvrti Leopoldstadt, kde se před vstupem do armády vyučil tesařem. Jeho rodina se živila opravami šicích strojů.

Otto, stejně jako celá jeho rodina, byli velmi věřící lidé, věrní křesťanským zásadám. Když šel na frontu, slíbil své matce, že nikoho nezabije.

Zpočátku byl směřován na frontu v Bosně, kde německé jednotky bojovaly proti partyzánům. Tam spáchali četné zločiny. Během prvního, kterého se Otto zúčastnil a kterého se zúčastnili jeho kolegové, odmítl zastřelit bezbranné civilisty, věrný slibu, který dal své matce. Velitel v reakci na jeho prohlášení ho surově zbil. Za dalších okolností udělal přesně totéž, za což byl poslán do vazby v Kladsku. Po celou dobu své služby Otto opakovaně dával příklady svého křesťanského chování, věrného svému přesvědčení a slovu své matce, než odešel na frontu.

Když byl na dovolené v roce 1943 nebo počátkem roku 1944, Otto řekl své sestře, že nikoho nechce zabít a že zvedne zbraň nad hlavy nepřátel. *„Moje svědomí je čisté“* - řekl Schimek. *„Nebudu střílet na lidi. Tito lidé se chtějí vrátit domů stejně jako já. Tato válka není křesťanská .“*

Jeho chování bylo rychle zaznamenáno armádními úřady. Schimek byl varován a poté uvězněn. Podařilo se mu uprchnout a pokusil se vrátit do Vídně, ale byl chycen někde v Československu. Otto, který byl těžce zbit, čelil válečnému soudu za dezerci, ale dostal poslední šanci.

Poprava civilistů Wehrmachtem

Popravčí četa

Úřady Wehrmachtu rozhodly, že Schimek bude zařazen do popravčí čety. Jeho prvním úkolem bylo zabít polskou rodinu z oblasti mezi Tarnovem a Dębicí – otce, matku a dva syny, kteří byli přistiženi při přípravě jídla pro vojáky domácí povstalecké armády. Otto rozhodně odmítl s tím, že v Hitlerově válce nezabije nevinné lidi. Reakce jeho nadřízených byla rychlá a Schimek byl okamžitě odsouzen k smrti za zbabělost a dezerci.

Jeho sestra Elfrida Kujak později uvedla, že když se do jeho rodiny dostaly zprávy o rozsudku, napsala Ottova matka do Berlína dopis s prosbou o milost. Bylo příliš pozdě.

Několik hodin před popravou napsal Schimek svému bratrovi dopis: *„Mám šťastnou náladu. Co musíme ztratit? Nic, jen naše ubohé životy, protože nemohou zabít naše duše. Jaká naděje! Dnes jdu do nebe, kde čeká Otec. Kéž vás Bůh hlídá, abyste se ke mě připojili.“*

Smrt

Schimek byl popraven ráno 14. listopadu 1944. Přesné místo jeho popravky není známo. Bylo pouze prokázáno, že k němu došlo ve vesnici Lipiny, jihovýchodně od Tarnówa. Poté bylo místním obyvatelům umožněno vyzvednout jeho tělo. Byl údajně pohřben na hřbitově ve vesnici Machowa, která se nachází na půli cesty mezi Tarnovem a Dębicí.

Exhumace provedená v 90. letech dokázala, že muž pohřben v jeho údajném hrobě byl v době smrti ve skutečnosti mnohem starší. Nyní se věří, že Schimek byl ve skutečnosti pohřben spolu s dalšími vojáky Wehrmachtu na válečném hřbitově v Łęki Dolne.

Druhá verze jeho konce

Existuje druhá verze okolností konce Otto Schimka, která se traduje v Polsku:

Po nějaké době byl jako voják poslán do Haliče, kde sloužil u 8. roty 1083 pluku 544. granátnické divize, která byla rozmístěna v blízkosti Jasla a Tarnówa. V té době ukrýval dva partyzány povstalecké polské armády (Armija krajowa), kteří byli po nalezení posláni na popravu. Otto se měl podílet na její exekuci, ale odmítl se připojit k popravčí četě. Tentokrát byl za odmítnutí provedení

příkazu postaven před polní soud, který jeho odmítnutí považoval za demoralizující a odsoudil ho k smrti. Považoval jeho chování za „dezerci a projev zbabělosti tváří v tvář nepříteli“. Po rozsudku byl umístěn do kláštera karmelitánů, kde čekal na popravu. V té době mu byla nabídnuta milost, jejíž podmínkou bylo účastnit se popravu polských rukojmích, což samozřejmě odmítl.

Otto byl zabit ráno 14. listopadu 1944 ve věku 19 let v obci Lipiny. Dodržel slib, daný své matce a během celé své několikaměsíční služby se nezúčastnil žádné popravu a během střetů s partyzány nikoho nezabil. Jen předstíral, že střílí ale minul, aby nikoho nezabil.

Byl pohřben ve vesnici Machowa poblíž Dębice, kde stále můžete navštívit jeho hrob. Jsou na něm napsána slova v polštině a němčině, která vysvětlují, proč byl popraven.

Pamětní deska Otto Schimka

O Otto Schimkovi byly natočeny dva filmy a napsána jedna kniha. Příběh Otto Schimka získal symbolický význam odporu vůči vražedné politice Třetí říše a zůstává dodnes živým svědectvím o oběti pro svobodu svědomí.

-šk-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Česká republika](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj baptistických sborů](#)